

Til Forebyggelse af den saaledes befrygtede Nød blev der anbraget paa et Laan til Anskaffelse af 1,200 Td. Kornvarer til Húnavatns Syssel, og af 600 Td. Kornvarer til Skagaffjords Syssel. Desuden anholbt Stiftamtmanden om, at der maatte stilles til hans Disposition et Beløb af 1,000 Rb. som en Understøttelse, der ikke blev at refunderes, til de meest trængende Communer i Sønder-Amtet.

Under disse Omstændigheder troede Ministeriet, at det vilde være nødvendigt at komme de haardt betrængte Indbyggere til Hjælp, hvorpaa der ogsaa er anbraget i en fra det i afvigte Sommer afholdte Althing indkommen allerunderdanigst Petition, og efterat man hos de vedkommende islandske Rådsmænd hyderligere havde erkynbiget sig om de paagjældende Handelssteders Forsyning, og derved faaet Bekræftelse paa, at Forsyningen for Húnavatns og Skagaffjords Sysseleres Vedkommende vilde være utilfræffelig, har man til Húnavatns Syssel foranstaltet indkjøbt og oversendt 800 Tdr. og til Skagaffjords Syssel 600 Tdr. Kornvarer. Udgifterne herved have ialt anbraget 10,483 Rb. 32 $\frac{1}{2}$, hvilket Beløb af Finantskassen er udbetalt paa forventet Tillægsbevilling.

De af Stiftamtanden begjerte 1,000 Rb. troede man vel at maatte stille til hans Disposition, dog alene som et Laan, der blev at refunderes, og det blev ham derfor tilkjendegivet, at han, ligeledes paa forventet Tillægsbevilling, kunde i fornødent Fald lade sig dette Beløb udbetale af Islands Fordebogskasse, som et Laan til de meest trængende Communer i Sønder-Amtet, der af disse i sin Tid vilde blive at tilbagebetale Finantskassen.

Med Hensyn til de Vilkaar, hvorunder de omhandlede Laan kunne være at tilstaae, har Ministeriet, paa Grund af de ovenfor anthede trykkende Forhold i Island, troet at maatte foreslaae, at samme bevilges rentefrit, og at der med deres Tilbagebetaling indrømmes en Henstand, der formeentlig ikke bør ansættes kortere end 3 Aar fra Begyndelsen af næste Finantsaar at regne, saaledes at $\frac{1}{3}$ erlægges hvert Aar, og at altsaa hele Laanet er tilbagebetalt i Finantsaaret 1862—63.

ad 6. b. 1. Paa Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1860—61 er der som en Udgift for det nævnte Finantsaar blandt Andet optaget et Beløb af 300 Rb., til Præsters Enker og Værn paa Island. I Henhold til, hvad der i Forslaget er bemærket om, at denne Understøttelse vil være at overføre paa Islands Budget fra 1ste April 1859, at regne, har man her opført et lignende Beløb i den ovennævnte Anledning for Finantsaaret 1859—60.

ad 7. Amtmanden paa Færøerne har i et til Justitsministeriet indkommet Andragende gjort opmærksom paa, at hans Gage i Finantsloven for de 2 sidste Finantsaar er opført med 100 Rb. for lidt, idet den i Henhold til allerhøjeste Resolution af 21de Februar 1849, hvorved han blev ansat, formeentlig burde have været opført med 1,900 Rb., istedetfor, som sleet er, med 1,800 Rb.

Ved bemeldte allerhøjeste Resolution, hvoraf Gjenpart vedlægges, er der blandt Andet tillagt Amtmanden i Gage for de første 3 Aar fra Ansættelsen 1,400 Rb.
for det 4de Aar 1,500 —
for det 5te og 6te Aar 1,600 —
for det 7de, 8de og 9de Aar 1,700 —
og for det 10de Aar samt den følgende Tid 1,800 —